

Dosarul nr. 1a-503/22 (1-17205317-02-1a-10032022)
Judecător: Ghenadie Pavliuc

DECIZIE
În numele Legii

20 decembrie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător:

Igor Mânăscurtă

Judecători:

Oxana Robu și Stelian Teleucă

Grefier:

Mihaela Pîrvu, Sergiu Nazarenco, Tamara Jumiga

Aliona Fîstîcan, Daniela Țurcanu

Cu participarea

Procurorului:

Oleg Popov

Avocaților:

Ion Arhiliuc, Oleg Botnarenco

Interpretului:

Natalia Crasnoiarova

A examinat în ședință publică în ordine de apel, apelul declarat de avocatul Ion Arhiliuc în interesele inculpatei Boicenco Nina împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 26 iulie 2018 în cauza penală de învinuire a lui **Boicenco Nina** *****în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal al RM, și -

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 26.10.2017 – 26.07.2018;

Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 03.12.2018 – 14.03.2019;

10.03.2022 – 20.12.2023;

Judecarea recursului la Curtea Supremă de Justiție de la 01.10.2019 – 26.05.2020;

28.06.2021 – 12.10.2021;

Judecarea recursului în anulare la Curtea Supremă de Justiție de la 12.01.2021 – 08.04.2021;

07.12.2021 – 17.01.2022;

Procedura citării a fost legal executată.

Avocatul Ion Arhiliuc și inculpata Boicenco Nina au solicitat admiterea apelului în sensul declarat împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 26 iulie 2018.

Procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Oleg Popov a solicitat respingerea apelului declarat de avocatul Ion Arhiliuc în interesele inculpatei Boicenco Nina împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 26 iulie 2018, ca fiind nefondat.

Avocatul Oleg Botnarenco în interesul părții vătămate Popa Tudor a solicitat respingerea apelului declarat de avocatul Ion Arhiliuc în interesele inculpatei

Boicenco Nina împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 26 iulie 2018, ca fiind nefondat.

Asupra apelului declarat de avocatul Ion Arhiliuc în interesele inculpatei Boicenco Nina împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 26 iulie 2018, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 26 iulie 2018 inculpata Boicenco Nina *****(născută la data de *****) a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal al RM.

În legătură cu intervenirea termenului de prescripție al tragerii la răspundere penală pentru infracțiunea respectivă, Boicenco Nina a fost liberată de răspundere penală.

Procesul penal în cauza lui Boicenco Nina, care a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 328 alin.(3) lit. d) Cod Penal, a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Boicenco Nina, activând în funcție de inginer cadastral al Oficiului Cadastral Chișinău, fiind persoană publică, contrar prevederilor art.2 al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998, potrivit cărora număr cadastral – număr individual, irepetabil pe teritoriul țării, al bunului imobil; Se atribuie conform procedurii stabilite de legislație și se păstrează pe toată perioada de existență a bunului imobil în calitate de obiect de drept unic; art.14 alin.(1) lit. c) – Lucrările cadastrale se compun din identificarea bunurilor imobile în baza documentelor ce confirmă drepturile; art.16 – Lucrările de identificare: alin.(1) Identificarea bunului imobil se efectuează prin confruntarea datelor din cadastru cu datele constatate pe teren, alin.(2) Identificarea bunului imobil se legalizează printr-un act de constatare pe teren, care va conține informații referitoare la gradul de corespundere a datelor despre componența, suprafața și despre alte caracteristici ale bunului imobil cu datele din cadastru, alin.(3) în cazul constatării de modificări în componența bunului imobil, precum și al divizării terenului sau comasării de terenuri, în afara lucrărilor de identificare se vor efectua și alte lucrări cadastrale necesare; art.40 – înregistrarea dreptului de proprietate comună în diviziune, alin.(1) La înregistrarea dreptului de proprietate comună în diviziune asupra bunului imobil, în registrul bunurilor imobile se indică cota ideală a fiecărui proprietar în patrimoniu, care: a) se determină reieșind din mărimea suprafeței totale sau suprafeței locative fie din

valoarea unor încăperi și/sau a suprafețelor unor terenuri, fie în alt mod convenit între cotitularii dreptului de proprietate comună în diviziune și b) se exprimă sub formă de fracție ordinară sau în procente la mărimea sau valoarea bunului imobil și c) se indică în contract sau în alt document ce confirmă drepturile, făcându-se referire la modul de determinare a ei, alin.(2) înscrisul în registrul bunurilor imobile privind mărimea cotei se efectuează în baza documentului ce confirmă cotele determinate în bunul imobil. În cazul în care cotele dintr-un teren și/sau dintr-o construcție capitală stabilite separat sânt indicate în diferite documente ce confirmă drepturile, înscrisul se efectuează conform acestor documente, alin.(3) La înregistrarea nașterii, transmiterii, grevării sau stingerii dreptului de proprietate asupra încăperilor izolate din asociațiile de proprietari ai locuințelor privatizate, se înregistrează concomitent dreptul, legat indisolubil de acesta, de proprietate comună în diviziune asupra patrimoniului comun; art. 48 – răspunderea pentru modificarea, folosirea și dispunerea nesancționată de informația referitoare la înregistrarea drepturilor, alin.(1) Introducerea, modificarea, eliminarea înscrisului din registrul bunurilor imobile cu încălcarea modului stabilit, precum și difuzarea și furnizarea nesancționată a datelor din cadastru atrag după sine răspunderea lucrătorilor organului cadastral teritorial în conformitate cu legislația în vigoare, a comis depășirea atribuțiilor de serviciu soldate cu urmări grave în următoarele circumstanțe.

Astfel, în baza Deciziei nr.21/12-3 din 28 iulie 1994, cet. Popa Tudor i-a fost autorizată demolarea casei vechi și construirea unei case particulare noi în mun. Chișinău, str. *****, *****, după care la 30 noiembrie 2005, în baza procesului-verbal de recepție finală a casei de locuit, bunul imobil nou construit, a fost înregistrat după el la 24 martie 2008 în Oficiul cadastral teritorial, fiind atribuit numărul cadastral 010011717102. Proprietar al casei vechi pe care a demolat-o în baza Deciziei Primăriei mun. Chișinău, cet. Popa Tudor a devenit la 04 aprilie 1994 în baza contractului de vânzare-cumpărare a 1/3 cotă-parte din bunul imobil al cet. Golovina Maria.

La 30 aprilie 1999, Boicenco Nina, activând în funcție de inginer cadastral al OCT Chișinău, contrar atribuțiilor de serviciu, intenționat, a îndeplinit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, nerespectând atribuirea numerării cronologice, dublând numărarea construcțiilor, adăugând lit. „A”, (inventariată în anul 1964) la casa deja demolată și constatând inexistența casei demolate, a eliberat certificatul 12020 din 30 aprilie 1999 pentru recepția finală pe numele cet. Golovina Maria cu cota-parte de 1.0.

În temeiul actului juridic menționat, prin decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 14/44-2 din 27 iunie 2000, a fost recunoscut dreptul de proprietate asupra imobilului construit neautorizat pe teritoriul s. Botanica, mun. Chișinău și anume casa de locuit lit. „A” din str. *****, *****, cu suprafața totală de 30,6 m² și

suprafața locativă de 18,2 m² , construită precum că de către dna Golovina Maria, decizia în cauză fiind înregistrată la organul cadastral la 20 iulie 2000, cu numărul *****.

La 29 iunie 2006, cet. Golovina Maria, în baza contractului de donație, legalizat de către notarul Semionova Rodica, a donat 2/3 din bunul imobil terenul cu numărul cadastral*****, aflat în folosință, precum și construcțiile aflate pe terenul indicat care constau din casă de locuit cu suprafața totală de 30,6 m², inclusiv 21,3 m² de spațiu locativ, veceul și gardul către doamna Șișchina Tamara.

La 01 februarie 2007, cet. Golovina Maria a decedat, decesul ei fiind trecut în registrul de stare civilă la 03 februarie 2007 cu nr. 507.

La 04 octombrie 2007, cet. Șișchina Tamara a donat în baza contractului de donație, autentificat notarial, bunurile dăruite ei de către cet. Golovina Maria, către cet. Belii Andrei și anume 2/3 din suprafața terenului de 0,06 ha aflat în folosință, construcțiile aflate pe teren, înregistrate cu nr. cadastral*****.01 cu suprafața totală de 42,3 m² și anume casa de locuit lit. A, alte construcții, veceu – lit. 5, gard, lit. II, astfel imobilul cu numărul cadastral 0100117171.01 a pierit încă în anul 1995, iar la momentul întocmirii contractelor de donație din 29 iunie 2006 și 04 octombrie 2007, bunul imobil donat deja nu mai exista în realitate.

Astfel, numărul cadastral 0100117117 urma a fi păstrat doar pe perioada existenței bunului imobil și radiat odată cu pierirea bunului imobil.

Prin acțiunile sale intenționate, Boicenco Nina a cauzat urmări grave în cuantum de 163169 lei, exprimate prin pierderea dreptului de proprietate asupra bunului imobil menționat pe care l-a construit, prin faptul atribuirii cet. Belii Andrei a 2/3 cotă-parte.

Acțiunile inculpatei au fost încadrate în baza art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal, depășirea atribuțiilor de serviciu, manifestate prin săvârșirea de către o persoană publică din cadrul oficiului cadastral teritorial Chișinău a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, soldate cu urmări grave.

3. Împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 iulie 2018 2018 a declarat apel avocatul Ion Arhiliuc în interesele inculpatei Boicenco Nina prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care procesul penal intentat împotriva lui Boicenco Nina în baza art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal, să fie încetat în temeiul art. 391 alin. (1), pct. 6) Cod de Procedură Penală, precum și declararea nulității următoarelor acte: - ordonanța CNA din 13 ianuarie 2015 de pornire a cauzei penale, ca fiind exercitată după expirarea termenului prevăzut de art. 60 alin. (1), lit. c) Cod Penal (red. 2002), în conjuncție cu art. art. 275, 230 Cod de Procedură Penală; - ordonanța de punere sub învinuire a cet. Boicenco Nina din 14 septembrie 2015 și rechizitoriul din 18 octombrie 2016, ca acte

procedurale lovite de nulitate absolută, exercitate în baza unui act procedural nul – ordonanța CNA din 13 ianuarie 2015. Suplimentar apărarea a solicitat și pronunțarea unei hotărâri de achitare de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal în privința lui Boicenco Nina, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

-prima instanță nu a examinat în fond cererile părții apărării privind încetarea procesului penal sub aspecte cu caracter decisiv în sensul că ordonanța de punere sub învinuire pe Boicenco Nina din 14 septembrie 2015 și rechizitoriul întocmit la 18 octombrie 2016, sunt lovite de nulitate absolută ca acte procedurale efectuate peste expirarea termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală de 15 ani;

-cauza penală a fost pornită de către Centrul Național Anticorupție prin ordonanța din 13 ianuarie 2015, iar potrivit rechizitoriului, fapta penală presupusă a fi săvârșită de către inculpata Boicenco Nina, a avut loc la 30 aprilie 1999. Susține că potrivit art.16 alin.(4) Cod de procedură penală, infracțiunea prevăzută de la art.328 alin.(3) lit. d) Cod penal, se consideră o infracțiune gravă, iar în conformitate cu prevederile art.60 Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă au expirat 15 ani de la ziua săvârșirii unei infracțiuni grave. Ca urmare, ultimul termen de pornire a dosarului penal a fost 30 aprilie 2014, or cauza penală a fost pornită ilegal, după expirarea termenului, la 13 ianuarie 2015 prin ordonanța Centrului Național Anticorupție, contrar prevederilor legale menționate;

-în cazul în care legea expres interzice pornirea urmăririi penale în raport cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală, este interzis sub nulitatea absolută exercitarea oricăror acte procesuale, iar dacă astfel de acte vor fi adoptate, vor fi afectate de un viciu fundamental;

-vinovăția inculpatei nu va fi dovedită, deoarece urmărirea penală nu urma a fost legal începută, iar fiind ilegal începută, urma a fi încetată încă la etapa urmăririi penale;

-toate actele procesuale exercitate de Centrul Național Anticorupție și Procuratura Anticorupție, începând de la ordonanța de pornire a urmăririi penale din 13 ianuarie 2015 și terminând cu rechizitoriul, inclusiv sentința pronunțată, sunt nule, fiind lipsite de putere juridică, iar în acest sens invocând cauza Ialamov vs Republica Moldova din 12 decembrie 2017;

-ordonanța de punere sub învinuire a lui Boicenco Nina din 14 septembrie 2015 și rechizitoriul întocmit la 18 octombrie 2016, sunt lovite de nulitate absolută ca acte procedurale efectuate peste expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală de 15 ani, stipulat expres la art.60 Cod penal, în coroborare cu prevederile art.275 Cod de procedură penală;

-în ședințele de judecată a înaintat două cereri despre încetarea procesului penal cu declararea nulității tuturor actelor procedurale efectuate la etapa urmăririi penale, în temeiul art.275 pct. 4) Cod de procedură penală, coroborat cu art.art.230 și 391 pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece termenul de prescripție prevăzut de art.60 Cod penal, a intervenit până la pornirea urmăririi penale, din care motiv procesul penal urma a fi încetat de către instanța de judecată la faza punerii pe rol a cauzei, indiferent de faptul dacă inculpata recunoaște sau nu acuzațiile incriminate, însă prima cerere a fost respinsă prin încheierea din 14 noiembrie 2017, iar a doua cerere înaintată la 23 aprilie 2018, nici nu a fost examinată, ceea ce constituie violarea art.6 § 1 CEDO. Este de opinie că, organul de urmărire penală la primirea oricărei sesizări despre săvârșirea unei fapte, având termen rezonabil de 30 zile stipulat la art.274 alin.(1) Cod de procedură penală, pentru a investiga circumstanțele esențiale care pot decide pornirea urmăririi penale, urma să verifice existența circumstanțelor care exclud pornirea urmăririi penale, una din ele fiind prevederile art.60 Cod penal;

-cu referire la respingerea motivelor despre lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, apărarea menționează că sentința este lipsită de motivare, fiind comise erori grave de fapt în sensul art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, prin stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor și neglijarea probelor care le confirmă sau prin denaturarea conținutului acestora. La fel, rechizitoriul nu conține date exacte cu privire la constatarea caracterului și mărimea daunei cauzate prin infracțiune, eroare de drept ce nu poate fi corectată, în cazul în care procurorul nu a modificat învinuirea formulată;

-instanța a constatat în fapt că prin acțiunile intenționate ale inculpatei, au fost cauzate urmări grave în quantum de 163 169 lei, exprimate prin pierderea dreptului de proprietate asupra bunului imobil menționat, pe care l-a construit, prin faptul atribuirii cet. Belii Andrei a 2/3 cotă-parte, însă nu a constatat modul de calculare al acestora, care urma a fi raportat la modalitatea de calcul a proporțiilor cauzării pagubelor în proporții mari sau deosebit de mari, prevăzută de Codul penal;

-acuzațiile aduse lui Boicenco Nina sunt neîntemeiate, purtând un caracter de raporturi civile care au fost examinate definitiv și irevocabil de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție prin deciziile din 10 noiembrie 2010, 08 iulie 2015, 14 septembrie 2016, motiv din care nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.328 Cod penal;

-instanța de judecată a denaturat esența probei potrivit căreia martorul Stoian Victor, administratorul OCT mun. Chișinău, a concretizat că Actul de inventariere întocmit de către Boicenco Nina în anul 1999, nu avea efecte juridice, astfel că doar Actul de recepție finală la fața locului semnat de mai multe persoane oficiale,

aveau o forță juridică în baza căruia se înregistra dreptul de proprietate la OCT mun. Chișinău;

-aceste acuzații imprecise au afectat grav dreptul inculpatei la apărare în sensul art.6 CEDO, la caz fiind aplicabil principiul in dubio pro reo, care fiind o garanție fundamentală în contextul prezumției nevinovăției, asigură ca în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție;

-cu referire la încadrarea juridică, apărarea a subliniat că instanța de judecată a acceptat poziția acuzării și în lipsa unei motivări a constatat în fapt că prin acțiunile intenționate ale inculpatei, a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.328 alin.(3) lit. d) Cod Penal, individualizată prin depășirea atribuțiilor de serviciu, manifestate prin săvârșirea de către o persoană publică din cadrul Oficiului cadastral teritorial Chișinău, însă acuzatorul și instanța de judecată, nu au constatat dacă Boicenco Nina este subiect al infracțiunii prevăzute de art.328 Cod Penal, și anume excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, presupuse a fi comise în anul 1999, în contextul în care pe parcurs au fost operate modificări la art.328 Cod penal, în acest sens fiind invocată jurisprudența CEDO, hotărârea Adrian Constantin c. România din 12 aprilie 2011 și hotărârea Barrber c. Spania din 1988;

-sentința primei instanțe nu cuprinde motivele pe care se bazează, este confuză și superficială, aceasta nefiind suficient motivată, prin ce s-a încălcat art. 6 CEDO.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2019, a fost admis apelul declarat, casată total sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: Procesul penal în privința lui Boicenco Nina învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit. d) Cod Penal, a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, în conformitate cu prevederile art.391 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 mai 2020, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia Colegiului penal a Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2019 și parțial sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 26 iulie 2018, în cauza penală în privința inculpatei Boicenco Nina, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care Boicenco Nina a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod Penal. La fel, Boicenco Nina a fost liberată de pedeapsă penală, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 08 aprilie 2021, a fost admis recursul în anulare declarat, casată total decizia atacată, și

dispusă rejudecarea cauzei în procedura recursului ordinar, de către Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 octombrie 2021 s-au admis recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către avocatul Bondarenco Oleg în numele părții vătămate Popa Tudor, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2019, în cauza penală în privința lui Boicenco Nina *****și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

5. La judecarea apelului, avocatul Ion Arhiliuc și inculpata Boicenco Nina au solicitat admiterea apelului în sensul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 iulie 2018.

Procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Oleg Popov a solicitat respingerea apelului declarat de avocatul Ion Arhiliuc în interesele inculpatei Boicenco Nina împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 iulie 2018, ca fiind nefondat.

Avocatul Oleg Botnarenco în interesul părții vătămate Popa Tudor a solicitat respingerea apelului declarat de avocatul Ion Arhiliuc în interesele inculpatei Boicenco Nina împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 iulie 2018, ca fiind nefondat.

Partea vătămată Popa Tudor, fiind legal citat despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată în instanța de apel nu s-a prezentat, iar cu referire la prevederile art. 412 alin. (5) Cod de Procedură Penală, instanța de apel a dispus examinarea cererii de apel în lipsa acestuia.

6. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de *a admite apelul declarat de avocatul Ion Arhiliuc în interesele inculpatei Boicenco Nina împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 iulie 2018, cu casarea sentinței total, inclusiv și din oficiu în baza art. 409 alin. (2) CPP al RM și cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță*, reieșind din următoarele considerente.

6.1. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de Procedură Penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Conform art. 414 Cod de Procedură Penală, (1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe

noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1), pct. 2) Cod de Procedură Penală, (1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

6.2. În conformitate cu art. 436 alin. (2) Cod de Procedură Penală, (2) Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului.

În decizia Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 octombrie 2021 instanța ierarhic superioară a statuat că, „argumentul de bază susținut de către instanța de apel în motivarea soluției sale se referă la faptul, că infracțiunea prevăzută de art.328 alin.(3) lit. d) Cod penal, imputată inculpatei, face parte din categoria infracțiunilor grave, a cărei termen de prescripție pentru atragerea la răspundere penală, conform art.60 Cod penal, este de 15 ani. Prin urmare, reținând că fapta ilegală ar fi fost săvârșită în aprilie 1999, iar urmărirea penală în prezenta cauză penală a fost pornită la în ianuarie 2015, astfel că din momentul săvârșirii infracțiunii – 30 aprilie 1999, care în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, și până la pornirea urmăririi penale, au curs mai mult de 15 ani, instanța de apel a notat că organul de urmărire penală cât și procurorul care a condus urmărirea penală, urma să verifice și să constate aceste circumstanțe, ca temei legal de neîncepere sau încetare a urmăririi penale conform art.275 pct. 4) Cod de procedură penală. Pornind de la prevederile art.275 pct. 4) Cod de procedură penală, se va reține, că urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia. Instanța de recurs accentuează că, referirea instanței de apel la faptul că organul de urmărire penală sau procurorul care a condus urmărirea penală, urma să verifice și să constate aceste circumstanțe, ca temei legal de neîncepere sau încetare a urmăririi penale conform art.275 pct. 4) Cod de procedură penală, este contrară prevederilor art.285 alin. (7) Cod de procedură penală, potrivit cărora încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală nu pot avea loc contrar voinței acesteia ori a reprezentantului legal, inclusiv în cazul cererii de reabilitare a persoanei decedate. În acest caz, urmărirea penală continuă. În speță, inculpata Boicenco Nina nu și-a expus în mod expres opțiunea privind încetarea urmăririi penale sau liberarea de răspundere penală în temeiul expirării termenului de prescripție, insistând asupra nevinovăției sale, iar din aceste considerente organul de urmărire penală nu putea dispune încetarea

urmăririi penale. La rândul său, instanța de apel concluzionând că nu urmează să se expună asupra probatoriului prezentat de către procuror în susținerea acuzațiilor aduse, referitor la fapta imputată, invocând în acest context prevederilor art.275 pct. 4) Cod de procedură penală, însă a omis din vedere prevederile art.332 alin.(5) Cod de procedură penală, potrivit cărora în cazul prevăzut la art.275 pct. 4) Cod de procedură penală, încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit. În conexiunea celor relatate Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, expirarea termenului de prescripție constituie un temei de liberare de răspundere penală, dar este un temei de nereabilitare. Din aceste considerente instanța de apel greșit a concluzionat că nu se poate expune asupra probatoriului prezentat de către procuror, or conform prevederilor art.389 alin.(4) pct. 3) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate pronunța și o sentință de condamnare fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție. În asemenea cazuri, instanța de judecată este obligată să constate existența infracțiunii și vinovăția inculpatului. Totodată, instanța de apel, dând apreciere probelor, poate pronunța și o sentință de achitare în caz că va constata existența temeiurilor legale în acest sens. Din conținutul alin.(6) al aceluiași articol rezultă, că la adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, sentinței de condamnare fără stabilirea pedepsei, instanța argumentează în baza căror temeiuri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată. În concluzie, instanța de recurs atestă că cauza penală în privința inculpatei Boicenco Nina a fost examinată în instanța de apel doar sub aspect procedural, fără a fi verificate sau apreciate careva probe, nu s-a trecut la soluționarea chestiunii privind vinovăția inculpatei, astfel părțile fiind private de dreptul de a-și susține poziția privind admisibilitatea sau inadmisibilitatea probelor prezente la materialele cauzei în cadrul unui proces judiciar public, fapt ce contravine garanțiilor unui proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO”.

Judecând apelul, Colegiul Penal în conformitate cu art.385 alin.(1), pct.pct.1) -5) CPP a constatat că, inculpata Boicenco Nina, activând în funcție de inginer cadastral al Oficiului Cadastral Chișinău, fiind persoană publică, contrar prevederilor art.2 al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998, potrivit cărora număr cadastral – număr individual, irepetabil pe teritoriul țării, al bunului imobil; Se atribuie conform procedurii stabilite de legislație și se păstrează pe toată perioada de existență a bunului imobil în calitate de obiect de drept unic; art.14 alin.(1) lit. c) – Lucrările cadastrale se compun din identificarea bunurilor imobile în baza documentelor ce confirmă drepturile; art.16 – Lucrările de identificare: alin.(1) Identificarea bunului imobil se

efectuează prin confruntarea datelor din cadastru cu datele constatate pe teren, alin.(2) Identificarea bunului imobil se legalizează printr-un act de constatare pe teren, care va conține informații referitoare la gradul de corespundere a datelor despre componența, suprafața și despre alte caracteristici ale bunului imobil cu datele din cadastru, alin.(3) în cazul constatării de modificări în componența bunului imobil, precum și al divizării terenului sau comasării de terenuri, în afara lucrărilor de identificare se vor efectua și alte lucrări cadastrale necesare; art.40 – înregistrarea dreptului de proprietate comună în diviziune, alin.(1) La înregistrarea dreptului de proprietate comună în diviziune asupra bunului imobil, în registrul bunurilor imobile se indică cota ideală a fiecărui proprietar în patrimoniu, care: a) se determină reieșind din mărimea suprafeței totale sau suprafeței locative fie din valoarea unor încăperi și/sau a suprafețelor unor terenuri, fie în alt mod convenit între cotitularii dreptului de proprietate comună în diviziune și b) se exprimă sub formă de fracție ordinară sau în procente la mărimea sau valoarea bunului imobil și c) se indică în contract sau în alt document ce confirmă drepturile, făcându-se referire la modul de determinare a ei, alin.(2) înscrisul în registrul bunurilor imobile privind mărimea cotei se efectuează în baza documentului ce confirmă cotele determinate în bunul imobil. În cazul în care cotele dintr-un teren și/sau dintr-o construcție capitală stabilite separat sânt indicate în diferite documente ce confirmă drepturile, înscrisul se efectuează conform acestor documente, alin.(3) La înregistrarea nașterii, transmiterii, grevării sau stingerii dreptului de proprietate asupra încăperilor izolate din asociațiile de proprietari ai locuințelor privatizate, se înregistrează concomitent dreptul, legat indisolubil de acesta, de proprietate comună în diviziune asupra patrimoniului comun; art.48 – răspunderea pentru modificarea, folosirea și dispunerea nesancționată de informația referitoare la înregistrarea drepturilor, alin.(1) Introducerea, modificarea, eliminarea înscrisului din registrul bunurilor imobile cu încălcarea modului stabilit, precum și difuzarea și furnizarea nesancționată a datelor din cadastru atrag după sine răspunderea lucrătorilor organului cadastral teritorial în conformitate cu legislația în vigoare, a comis depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe.

Astfel, în baza Deciziei nr.21/12-3 din 28 iulie 1994, cet. Popa Tudor i-a fost autorizată demolarea casei vechi și construirea unei case particulare noi în mun. Chișinău, str. *****, *****, după care la 30 noiembrie 2005, în baza procesului-verbal de recepție finală a casei de locuit, bunul imobil nou construit, a fost înregistrat după el la 24 martie 2008 în Oficiul cadastral teritorial, fiind atribuit numărul cadastral 010011717102. Proprietar al casei vechi pe care a demolat-o în baza Deciziei Primăriei mun. Chișinău, cet. Popa Tudor a devenit la 04 aprilie 1994 în baza contractului de vânzare-cumpărare a 1/3 cotă-parte din bunul imobil al cet. Golovina Maria.

La 30 aprilie 1999, Boicenco Nina, activând în funcție de inginer cadastral al OCT Chișinău, contrar atribuțiilor de serviciu, intenționat, a îndeplinit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, nerespectând atribuirea numerării cronologice, dublând numărarea construcțiilor, adăugând lit. „A”, (inventariată în anul 1964) la casa deja demolată și constatând inexistența casei demolate, a eliberat certificatul 12020 din 30 aprilie 1999 pentru recepția finală pe numele cet. Golovina Maria cu cota-parte de 1.0.

În temeiul actului juridic menționat, prin decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 14/44-2 din 27 iunie 2000, a fost recunoscut dreptul de proprietate asupra imobilului construit neautorizat pe teritoriul s. Botanica, mun. Chișinău și anume casa de locuit lit. „A” din str. *****, *****, cu suprafața totală de 30,6 m² și suprafața locativă de 18,2 m², construită precum că de către dna Golovina Maria, decizia în cauză fiind înregistrată la organul cadastral la 20 iulie 2000, cu numărul *****.

La 29 iunie 2006, cet. Golovina Maria, în baza contractului de donație, legalizat de către notarul Semionova Rodica, a donat 2/3 din bunul imobil terenul cu numărul cadastral*****, aflat în folosință, precum și construcțiile aflate pe terenul indicat care constau din casă de locuit cu suprafața totală de 30,6 m², inclusiv 21,3 m² de spațiu locativ, veceul și gardul către doamna Șișchina Tamara.

La 01 februarie 2007, cet. Golovina Maria a decedat, decesul ei fiind trecut în registrul de stare civilă la 03 februarie 2007 cu nr. 507.

La 04 octombrie 2007, cet. Șișchina Tamara a donat în baza contractului de donație, autentificat notarial, bunurile dăruite ei de către cet. Golovina Maria, către cet. Belii Andrei și anume 2/3 din suprafața terenului de 0,06 ha aflat în folosință, construcțiile aflate pe teren, înregistrate cu nr. cadastral*****.01 cu suprafața totală de 42,3 m² și anume casa de locuit lit. A, alte construcții, veceu – lit. 5, gard, lit. II, astfel imobilul cu numărul cadastral 0100117171.01 a pierit încă în anul 1995, iar la momentul întocmirii contractelor de donație din 29 iunie 2006 și 04 octombrie 2007, bunul imobil donat deja nu mai exista în realitate.

Astfel, numărul cadastral 0100117117 urma a fi păstrat doar pe perioada existenței bunului imobil și radiat odată cu pierirea bunului imobil.

Prin acțiunile sale intenționate, Boicenco Nina a cauzat daune în cuantum de 163169 lei, exprimate prin pierderea dreptului de proprietate asupra bunului imobil menționat pe care l-a construit, prin faptul atribuirii cet. Belii Andrei a 2/3 cotă-parte.

6.2.1. *Inculpata Nina Boicenco, în ședința de judecată, nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, folosindu-se de dreptul de a nu face declarații asupra învinuirii care i se incriminează.*

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel inculpata Boicenco Nina a declarat că, partea vătămată a vândut 1/3 din casa veche a dnei Golovina Maria.

Ultima a reconstruit o casă cu litera A, samavolnic. Este decizia Primăriei de legiferare a construcției. Actul care s-a întocmit era inventarierea. Trei comisii au semnat acest act. Conform deciziei Primăriei, Popa Tudor a construit casa în alt loc, pe acel teren. Ea a fost învinuită ca fiind parte a comisiei de recepție, dar ea nu face parte din comisia dată. Ea a fost simplu inginer cadastral. Popa Tudor a cumpărat de la doamna Golovina Maria casa, scria că a cumpărat bucătărie, da acolo nu era bucătărie, era 1/3 cota parte din casă. Actele care i le-a prezentat Golovina Maria erau pentru casa cea veche. În acel moment casa veche era demolată. Acolo era deja construită o altă casă nouă.

6.2.2. În cadrul cercetării judecătorești, au fost administrate, cercetate și verificate următoarele materiale probatorii, după cum urmează:

-declarațiile părții vătămate Tudor Popa care în ședința de judecată a declarat că, în anul 1994 a procurat de la Maria Golovina o casă de locuit, având condiții rele a decis să o procure cu scop de a o renova, ulterior, adresându-se la pretura sectorului Botanica cu cerere privind demolarea casei respective și autorizând construcția unei noi, alte construcții pe terenul aferent nu existau. După demolarea casei vechi, ea nu a fost radiată din motivul neadresării sale la OCT cu o cerere în acest sens. După demolarea casei vechi, a inițiat construcția unui serai, adică o bucătărie de vară, o construcție capitală cu un etaj, compusă din 2 odăi. Ulterior a construit o altă casă cu 2 etaje și un sărăieș care era alături de casa demolată, acel loc în final rămase gol, doar un colț a locului unde se afla casa era ocupat. Mai întâi de toate a construit casa cea mare, apoi sărăieșul cel mic. În timpul construcției casei Maria Golovina locuia în casa acestuia, ultima nu a contribuit în nici un fel la construcția casei. Construcția casei mari a avut loc în perioada anilor 1994 – 1997, iar construcția sărăieșului a avut loc în perioada anilor 1999 până în 2000. Apoi în anul 2000 a plecat peste hotare împreună cu soția sa, și anume în Israel, unde s-a aflat o perioadă de 3 ani până în noiembrie 2002. La fel, a indicat că, cu Maria Golovina a avut o înțelegere că tot ce se află pe terenul ei, după deces o să-i aparțină, însă cu condiția că el va avea grijă de ea cât o îngrijea, ea fiind pensionară. Până la momentul plecării acestuia peste hotare, dreptul asupra proprietății nu a fost înregistrat pe motiv că construcțiile nu erau finisate, în anul 2006 a decedat Maria Golovina, iar în anul 2007 a aflat că sărăieșul construit de el nu-i mai aparține, fiind transmis cu drept de proprietate nepotului d-nei Maria Golovina, nu cunoaște de unde au apărut actele cu privire la înregistrarea dreptului de proprietate asupra sărăieșului pe numele nepotului d-nei Maria Golovina. A mai comunicat că, Maria Golovina a locuit 5 ani și jumătate în casa cea mică, constituită din 2 odăi, în doar o odaie a locuit, a doua era liberă. Casa mică a fost înregistrată după Maria Golovina în baza actelor vechi, adică în baza deciziei, iar el a obținut demolarea pe numele său. În baza unui contract de vânzare-cumpărare a bunului, inițial a cumpărat de la Maria Golovina 1/3 din casă,

ulterior alte 2/3 i-au revenit nepotului ei. Consideră că, au fost utilizate documentele vechi care nu puteau fi puse în aplicare, deoarece era prezentă decizia de demolare. A cumpărat 1/3 din bunul vechi, contractul de vânzare-cumpărare figura la OCT, nefiind radiat bunul imobil vechi. OCT oricum dispunea de datele în privința bunului vechi;

-declarațiile martorului Stratu Ion, care în ședința de judecată a confirmat că, Tudor Popa a cumpărat o parte din casă care îi aparținea d-nei Maria Golovina, la fel, fiind prezent în momentul demolării și construcției acesteia. Din cuvintele lui Tudor Popa cunoaște că el a cumpărat doar o parte din casă, nu cunoaște dacă a venit o careva rudă dea Mariei Golovina. În acea perioadă a văzut-o pe Maria Golovina, ultima nu participa la construcția casei noi. Era bucuroasă că se construiește ceva nou. În perioada construcției casei mici, Maria Golovina locuia în casa d-lui Tudor Popa, erau într-o relație bună. Tudor Popa când a început construcția casei mici, în locul casei ce-i aparținea dnei Maria Golovina, casa cu 2 nivele era deja construită. La fel, nu cunoaște pentru cine a fost construită casa mică, cu 2 odăi;

-declarațiile martorului Cojocaru Vasile care a relatat că, locuiește în vecinătate dl. Tudor Popa, casa în care locuiește dl. Tudor Popa a fost construită de către el cu ajutorul vecinilor, până la el, în această casă a locuit d-na Maria Golovina. După anul 1990, Tudor Popa a început construcția casei noi, la care a participat și el, a ajutat la instalarea rețelei electrice, serviciul acordat i-a fost achitat de către dl. Tudor Popa. Nu cunoaște în baza cărui drept Tudor Popa a început construcția casei noi, însă Maria Golovina era bucuroasă de faptul că Tudor Popa a început construcția unei case noi. Careva rude a d-nei Maria Golovina, nu au participat la construcția casei, cel puțin el nu a văzut pe nimeni, nepotul d-nei Maria Golovina, la fel nu a participat, îl cunoaște personal. În locul unde a fost construită casa cu 2 niveluri, nu era nimic, era doar o căsuță mică ce îi aparținea d-nei Maria Golovina, ea se demola, iar casa ridicată de către Tudor Popa era construită lângă casa veche a d-nei Maria Golovina, timp de 2-3 ani a durat construcția casei. Nu cunoaște dacă casa veche care îi aparținea d-nei Maria Golovina, a fost vândută s-u donată, însă Maria Golovina întotdeauna era mulțumită de faptul că Tudor Popa avea grijă de ea. Atâta timp cât se desfășura construcția casei mici, d-na Maria locuia la dl. Tudor Popa. D-na Maria Golovina nu lucra, deoarece se plângea pe careva probleme de sănătate, privitor la terenul aferent a casei, el nu era împărțit între d-na Maria și dl. Tudor Popa. La fel, nu cunoaște dacă Tudor Popa a cumpărat casa sau i-a fost donată de către d-na Maria, și, dacă a fost efectuată construcția casei noi în mod samavolnic. Maria Golovina nu se implica la lucrările de construcție a casei;

-declarațiile martorului Nica Angela care a declarat că, o cunoaște pe inculpata Nina Boicenco și partea vătămată Tudor Popa, în legătură cu serviciul.

Dl. Tudor Popa a cerut să fie dată în exploatare casa, însă ea a refuzat, deoarece erau 2 proprietari asupra acestei case. La executarea cererii depuse de către Tudor Popa în anul 2013, a studiat dosarul tehnic, astfel, conform dosarului tehnic, asupra casei de locuit, drept de proprietate aveau două persoane. A mai adăugat că, la întocmirea actului de inventariere, tehnicianul doar verifică dacă sunt schimbări și le notează, ulterior se întocmește un act de constatare. În anul 1999 nu cunoaște care era procedura. Nu își amintește dacă în dosarul tehnic era prezentă o careva informație privitor la faptul că o cotă îi aparținea lui Tudor Popa. În actul de inventariere se înscriu date privitor la construcția unei case noi, iar în planul întocmit nu își amintește dacă se puneau numere cadastrale, pe atunci consideră că posibil se fixau litere. Casa veche ce îi aparținea d-nei Maria Golovina, era notată cu literă nu cu număr cadastral. Casei inventariate în prezent i se dă un număr nou, iar în anul 1999 nu cunoaște care era procedura. Ea personal în anul 1999 nu a participat la inventarierea caselor de locuit, ci doar a apartamentelor. La inventariere, persoana trebuie să prezinte un act de confirmă proprietatea, în cazul lipsei a acestui act, nu se efectua inventarierea. În anii 1998-2000 au fost atribuite numere cadastrale caselor, la fel, a comunicat că, activează din anul 1998, fiind angajată în calitate de tehnician. Nu cunoaște despre o careva hotărâre emisă de către Judecătoria sectorului Buiucani;

-declarațiile martorului Celac Maria care a relatat în ședința de judecată că, pe Tudor Popa îl cunoaște din anul 1996, pe motiv că locuiesc în vecinătatea, Tudor Popa locuiește pe șoseaua *****, nr. 227 din mun. Chișinău, casă care a fost construită de el însuși, anterior pe terenul pe care Tudor Popa și-a construit casă, se afla o altă casă, în care locuia Maria Golovina singură, dl. Tudor Popa a procurat o parte de pământ. Casa în care locuia d-na Maria era bătrânească, se dărâma din cauza ploii și cutremurului. D-na Maria Golovina nu locuia împreună cu rudele pe motivul relațiilor rele. Noua casă construită de către d-nul Tudor Popa, era construită de el singur, fără contribuția d-nei Maria Golovina, chiar dacă a fost construită pe același lot de teren ce îi aparținea d-nei Maria. După decesul d-nei Maria, nu a văzut ca cineva din rudele ei să vină sau să se intereseze de soarta casei în care a locuit ultima.

-declarațiile martorului Stoian Victor care în cadrul ședinței de judecată a indicat că, inculpata Nina Popa și partea vătămată Tudor Popa, îi sunt cunoscuți în legătură cu serviciu, dl. Tudor Popa s-a adresat la el deoarece a vrut să afle careva date privitor la casa sa, astfel a ridicat dosarul cadastral, a constatat că casa referitor la care s-a interesat Tudor Popa are 2 proprietari, și anume 1/3 din casă îi aparține d-lui Tudor Popa, iar alte 2/3 îi revin d-nei Maria Golovina. În cazul în care a fost construită o casă nouă, urma să fie demolată casa veche, întocmit un act cu privire la demolare, proprietarii pe cote părți trebuiau să-și radieze drepturile și ulterior să fie construită o casă nouă, însă în cazul respectiv, dreptul asupra casei a

rămas pe cote părți și anume 1/3 și 2/3. După cum a stabilit d-na Nina Boicenco, casa este cu totul alta după suprafață, astfel tehnicianul a reflectat în act situația corect. Chiar dacă nu s-a respectat procedura corectă, după ce casa dată a fost dată în exploatare ca și casă nouă, coproprietarii trebuiau să facă un contract de recalculare a cotelor părți, dar nu a fost făcut nici acest lucru, de aceea după decesul Măriei Golovina a apărut un litigiu. Nu își amintește cu exactitate, dar consideră că în dosarul cadastral era prezentată informația precum că în 1994. dl. Tudor Pooa a cumpărat 1/3 din casa ce îi aparținea d-nei Maria Golovina. Nina Boicenco nu trebuia să specifice că sunt 2 coproprietari, aceasta se evidențiază din dosarul cadastral, ea doar a făcut inventarierea. Tehnicianul a ieșit la fața locului, a reflectat situația care era la moment și care era corectă, indicând că pe atunci nu se cerea acordul tuturor coproprietarilor, însă în prezent deja procedura cere prezența tuturor coproprietarilor. Din anul 2015 este creată și o instrucție în acest sens, în care este indicat că tehnicianul trebuie să asigure prezența la toți coproprietarii, iar în anul 1999 nu era nevoie de a asigura prezența tuturor coproprietarilor, principala condiție a tehnicianului era de a reflecta fapta corect. În cazul în care era să fie respectată procedura corectă, privitor la demolarea casei, alcătuit actul de demolare, radiat dreptul din registru, atunci era să se nască un obiect nou, însă în cazul din speță s-a primit o reconstrucție, renovare sau o extindere. În anul 1999 lucrările efectuate de către tehnician se numeau inventarierea bunului imobil, erau efectuate unele măsurări, se elibera planul și la fel se elibera un act de constatare, care era eliberat persoanei pentru prezentare la locul solicitat. D-na Nina Boicenco a întocmit certificatul de inventariere a bunului imobil și tot ea a scris în actele solicitantului Golovina Maria și i-a eliberat documentul tehnic, actul de inventariere este doar un act tehnic, el nu are putere juridică, este ca o informație, pe lângă acesta este nevoie și de alte documente. În anul 1999 nu erau numere cadastrale, deja în anul 2004 s-au efectuat modificări și au apărut numerele cadastrale. D-na Nina Boicenco pe timpuri avea funcție de tehnician, astfel ea se ocupa cu inventarierea bunurilor imobile, la solicitarea persoanei. Actul de inventariere este un act după care se conduce primăria, el servește drept anexă la procesul-verbal de recepție. Consideră că tehnicianul ieșind la fața locului, trebuia să execute inventarierea bunului imobil, să efectueze măsurările necesare a imobilului, să determine parametrii tehnici și să elibereze un act de constatare. În anii 1998-1999, se elibera doar actul de inventariere cu titlu de informație, iar persoana respectiv se ducea cu acest act unde avea nevoie, nu se specifica dacă se eliberează pentru renovare sau altceva. Începând cu anul 2002 era obligator să se indice numele solicitantului, motivul eliberării. În cazul efectuării inventarierii pe timpuri nu era nevoie de acordul celui alt coproprietar, dacă la ieșirea la fața locului s-a constatat altă casă. Un alt plan al casei, tehnicianul face un act de constatare în care se indică că casa veche nu este, fiind construită o casă nouă și se

face un plan nou. Legea pe timpuri nu interzicea întocmirea unui alt act de inventariere pentru casa nouă, dar se solicita prezentarea tuturor actelor pe casă, cum ar fi autorizația, dacă actele nu erau în regulă se făceau mențiunile respective în dosarul tehnic. Procedura normală era să se indice în cazul în care casa „A”. a fost demolată, a fost alcătuit un act de demolare, a fost radiat dreptul asupra casei „A”. se atribuia același lucru, dar în cazul din speță procedura a fost încălcată, iar actul de inventariere a fost semnat de către tehnician și de șeful secției, de către solicitant nu era semnat, șef de secție în anul 1999 era dna Maria Darie. La fel pe lângă actul de inventariere, tehnicianul putea face un act de constatare, de demolare, adică în dependență de solicitare. Actul de inventariere este eliberat în dependență de solicitarea persoanei, cum ar fi pentru prezentare la primărie, la judecătorie, secția de gazificare. În el se indică numele și prenumele solicitantului, privitor la datele celorlalți coproprietari, consideră că nu se indicau pe timpuri. Doar în cazul eliberării actului de constatare se indicau datele coproprietarilor. Inculpata Nina Boicenco având funcția de tehnician, era obligată să identifice bunul imobil solicitat. Conform Legii nr. 285 din anul 1996 procesul-verbal de recepție se întocmește de către beneficiar, dar de fapt se întocmește de către Primărie. Actul de inventariere întocmit de către Nina Boicenco în anul 1999 a fost făcut în baza celor constatate la fața locului, la fel, Nina Boicenco nu are o careva tangență cu actul de recepție finală, care oferă careva drepturi juridice. Despre hotărârea emisă de către Judecătoria sectorului Botanica din anul 2015 nu cunoaște. Persoana care a construit casa urma să perfecteze procesul-verbal de recepție finală, să dea în exploatare bunul și să fie înregistrat ulterior după beneficiar acest bun, însă având în vedere că dreptul asupra casei vechi nu a fost radiat, el așa și a rămas pe cote părți, cum ar fi 1/3 înscris pe numele lui Tudor Popa și respectiv alte 2/3 înscrise pe numele d-nei Maria Golovina. Urma de a fi solicitată radierea dreptului asupra casei vechi și înregistrarea dreptului asupra casei nou construite;

-procesul-verbal de ridicare din 04 mai 2015 de la Oficiul cadastral teritorial Chișinău amplasat în mun. Chișinău, str. Armenească 42 „B”; (f.d. 148, vol. I)

-proces-verbal de ridicare din 11 mai 2015 de la Oficiul cadastral teritorial Chișinău amplasat în mun. Chișinău, str. Armenească 42 „B”; (f.d. 151, vol. I)

-dosarul cadastral a bunului imobil cu numărul cadastral***** pe 66 file în care la fila 2-3 este prezentă copia deciziei Primăriei mun. Chișinău, nr. 14/44/2 din 27.06.2000 cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilelor construite în mod neautorizat pe teritoriul sectorului Botanica al municipiului Chișinău, înregistrat la OCT Chișinău la 20.07.2000 cu nr. 5488-B/2000-2, prin care în baza documentelor întocmite de către Nina Boicenco în

rezultatul lucrărilor cadastrale efectuate de către acesta, a fost recunoscut dreptul de proprietate asupra casei de locuit lit. „A” din str. ***** 227 - A. suprafața totală 30.6 mp. suprafața de locuit 21.3 mp. după d-na Maria Golovina;

-copia autenticată a registrului bunului imobil cu nr. cadastral***** pe 10 file, în care la fila 1 și 2 sunt observate modificările care se efectuau în registrul bunurilor imobile;

-dosarul de inventariere tehnică nr.***** care are atribuit numărul de păstrare 20230 care este pe 131 file, în care sunt prezente: la fila cu nr. 9 planul construcției amplasate în mun. Chișinău, str. ***** 227, fiindu-i atribuită litera „a”; la fila cu nr. 73 se află comanda cet. Maria Golovina cu nr. 12020 din 01.04.1999 privind efectuarea lucrărilor de inventariere cu eliberarea copiei planului construcției amplasate în mun. Chișinău, str. ***** 227, fiindu-i atribuită litera „a”; la fila cu nr. 73 se află fișa de calcul întocmită de Nina Boicenco la comanda nr. 12020 din 30.04.1999 a construcției amplasate în mun. Chișinău, str. ***** 227, fiindu-i atribuită lit. „a”; la fila cu nr. 74 se află schița de lucru (descrierea tehnică a construcțiilor) întocmită de Nina Boicenco la 30.04.1999 a construcției amplasate în mun. Chișinău str. ***** 227 fiindu-i atribuită litera „a”, iar la rubrica proprietar fiind indicată cet. Golovina Maria Vasile; la fila cu nr. 75 se află certificatul cu nr. 12020 din 30.04.1999 despre rezultatele inspectării casei de locuit cu construcțiile gospodărești anexate a construcției amplasate în mun. Chișinău, str. ***** 227 fiindu-i atribuită lit. „a”, întocmit de Nina Boicenco;

-proces-verbal de examinare din 19.06.2016; (f.d 136-137, vol.

II)

6.3. Colegiul Penal analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, cercetate și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor consideră că acțiunile infracționale ale *inculpatei Boicenco Nina ****** cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de **art. 328 alin. (1) Cod Penal al RM** – *depășirea atribuțiilor de serviciu, manifestate prin săvârșirea de către o persoană publică din cadrul oficiului cadastral teritorial Chișinău a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice.*

6.4. În acord cu prevederile art. 384 alin. (1) Cod procedură penală, (1) Instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Conform art. 389 alin. (1) Cod procedură penală, (1) Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția

inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

Potrivit art. 101 alin. (1) Cod procedură penală, (1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul Penal atestă că, prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 26 iulie 2018, a fost pronunțată următoarea soluție: „Boicenco Nina a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal. În legătură cu intervenirea termenului de prescripție al tragerii la răspundere penală pentru infracțiunea respectivă, Boicenco Nina a fost liberată de răspundere penală. Procesul penal în cauza lui Boicenco Nina, care a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal, a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție”.

Constatând vinovăția inculpatei Boicenco Nina în baza art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal, prima instanță a descris ca fiind dovedită următoarea situație de fapt „Boicenco Nina, activând în funcție de inginer cadastral al Oficiului Cadastral Chișinău, fiind persoană publică, contrar prevederilor art. 2 al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998, potrivit cărora număr cadastral – număr individual, irepetabil pe teritoriul țării, al bunului imobil; Se atribuie conform procedurii stabilite de legislație și se păstrează pe toată perioada de existență a bunului imobil în calitate de obiect de drept unic; art. 14 alin. (1) lit. c) – Lucrările cadastrale se compun din identificarea bunurilor imobile în baza documentelor ce confirmă drepturile; art. 16 – Lucrările de identificare: alin. (1) Identificarea bunului imobil se efectuează prin confruntarea datelor din cadastru cu datele constatate pe teren, alin. (2) Identificarea bunului imobil se legalizează printr-un act de constatare pe teren, care va conține informații referitoare la gradul de corespundere a datelor despre componența, suprafața și despre alte caracteristici ale bunului imobil cu datele din cadastru, alin. (3) în cazul constatării de modificări în componența bunului imobil, precum și al divizării terenului sau comasării de terenuri, în afara lucrărilor de identificare se vor efectua și alte lucrări cadastrale necesare; art. 40 – înregistrarea dreptului de proprietate comună în diviziune, alin. (1) La înregistrarea dreptului de proprietate comună în diviziune asupra bunului imobil, în registrul bunurilor imobile se indică cota ideală a fiecărui proprietar în patrimoniu, care: a) se determină reieșind din mărimea suprafeței totale sau

suprafeței locative fie din valoarea unor încăperi și/sau a suprafețelor unor terenuri, fie în alt mod convenit între cotitularii dreptului de proprietate comună în diviziune și b) se exprimă sub formă de fracție ordinară sau în procente la mărimea sau valoarea bunului imobil și c) se indică în contract sau în alt document ce confirmă drepturile, făcându-se referire la modul de determinare a ei, alin. (2) înscrisul în registrul bunurilor imobile privind mărimea cotei se efectuează în baza documentului ce confirmă cotele determinate în bunul imobil. În cazul în care cotele dintr-un teren și/sau dintr-o construcție capitală stabilite separat sânt indicate în diferite documente ce confirmă drepturile, înscrisul se efectuează conform acestor documente, alin. (3) La înregistrarea nașterii, transmiterii, grevării sau stingerii dreptului de proprietate asupra încăperilor izolate din asociațiile de proprietari ai locuințelor privatizate, se înregistrează concomitent dreptul, legat indisolubil de acesta, de proprietate comună în diviziune asupra patrimoniului comun; art. 48 – răspunderea pentru modificarea, folosirea și dispunerea nesancționată de informația referitoare la înregistrarea drepturilor, alin. (1) Introducerea, modificarea, eliminarea înscrisului din registrul bunurilor imobile cu încălcarea modului stabilit, precum și difuzarea și furnizarea nesancționată a datelor din cadastru atrag după sine răspunderea lucrătorilor organului cadastral teritorial în conformitate cu legislația în vigoare, a comis depășirea atribuțiilor de serviciu soldate cu urmări grave în următoarele circumstanțe. Astfel, în baza Deciziei nr. 21/12-3 din 28 iulie 1994, cet. Popa Tudor i-a fost autorizată demolarea casei vechi și construirea unei case particulare noi în mun. Chișinău, str. ***** *****, după care la 30 noiembrie 2005, în baza procesului-verbal de recepție finală a casei de locuit, bunul imobil nou construit, a fost înregistrat după el la 24 martie 2008 în Oficiul cadastral teritorial, fiind atribuit numărul cadastral 010011717102. Proprietar al casei vechi pe care a demolat-o în baza Deciziei Primăriei mun. Chișinău, cet. Popa Tudor a devenit la 04 aprilie 1994 în baza contractului de vânzare-cumpărare a 1/3 cotă-parte din bunul imobil al cet. Golovina Maria. La 30 aprilie 1999, Boicenco Nina, activând în funcție de inginer cadastral al OCT Chișinău, contrar atribuțiilor de serviciu, intenționat, a îndeplinit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, nerespectând atribuirea numerării cronologice, dublând numerarea construcțiilor, adăugând lit. „A”, (inventariată în anul 1964) la casa deja demolată și constatând inexistența casei demolate, a eliberat certificatul 12020 din 30 aprilie 1999 pentru recepția finală pe numele cet. Golovina Maria cu cota-parte de 1.0. În temeiul actului juridic menționat, prin decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 14/44-2 din 27 iunie 2000, a fost recunoscut dreptul de proprietate asupra imobilului construit neautorizat pe teritoriul s. Botanica, mun. Chișinău și anume casa de locuit lit. „A” din str. ***** 227 A, cu suprafața totală de 30,6 m² și suprafața locativă de 18,2 m², construită precum că de către dna Golovina Maria, decizia în

cauză fiind înregistrată la organul cadastral la 20 iulie 2000, cu numărul *****. La 29 iunie 2006, cet. Golovina Maria, în baza contractului de donație, legalizat de către notarul Semionova Rodica, a donat 2/3 din bunul imobil terenul cu numărul cadastral*****, aflat în folosință, precum și construcțiile aflate pe terenul indicat care constau din casă de locuit cu suprafața totală de 30,6 m2, inclusiv 21,3 m2 de spațiu locativ, veceul și gardul către doamna Șișchina Tamara. La 01 februarie 2007, cet. Golovina Maria a decedat, decesul ei fiind trecut în registrul de stare civilă la 03 februarie 2007 cu nr. 507. La 04 octombrie 2007, cet. Șișchina Tamara a donat în baza contractului de donație, autentificat notarial, bunurile dăruite ei de către cet. Golovina Maria, către cet. Belii Andrei și anume 2/3 din suprafața terenului de 0,06 ha aflat în folosință, construcțiile aflate pe teren, înregistrate cu nr. cadastral*****.01 cu suprafața totală de 42,3 m2 și anume casa de locuit lit. A, alte construcții, veceu – lit. 5, gard, lit. II, astfel imobilul cu numărul cadastral 0100117171.01 a pierit încă în anul 1995, iar la momentul întocmirii contractelor de donație din 29 iunie 2006 și 04 octombrie 2007, bunul imobil donat deja nu mai exista în realitate. Astfel, numărul cadastral 0100117117 urma a fi păstrat doar pe perioada existenței bunului imobil și radiat odată cu pierirea bunului imobil. Prin acțiunile sale intenționate, Boicenco Nina a cauzat urmări grave în cuantum de 163169 lei, exprimate prin pierderea dreptului de proprietate asupra bunului imobil menționat pe care l-a construit, prin faptul atribuirii cet. Belii Andrei a 2/3 cotă-parte.”

Potrivit prevederilor art. 113 Cod Penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători, iar noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În contextul acestor prevederi legale, Colegiul Penal atestă că încadrarea juridică a faptelor inculpatei efectuată de prima instanță în baza art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal, potrivit semnelor depășirea atribuțiilor de serviciu, manifestate prin săvârșirea de către o persoană publică din cadrul oficiului cadastral teritorial Chișinău a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, soldate cu urmări grave, corespunde încadrării juridice din rechizitoriu.

Cu toate acestea, instanța de apel accentuează, că la 01 octombrie 2018, Curtea Constituțională a pronunțat hotărârea nr. 22 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal (excesul de putere și depășirea atribuțiilor de serviciu soldate cu urmări grave), prin care norma respectivă a fost declarată neconstituțională.

În hotărârea enunțată, Curtea Constituțională a evidențiat, că art. 328 alin. (3) lit. d) din Cod Penal prevede răspunderea pentru comiterea aceluiași acțiuni prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal, doar că urmările prejudiciabile sunt soldate în acest caz cu „urmări grave”. În ipoteza în care infracțiunea are urmări grave, gradul prejudiciabil al infracțiunii este mai mare decât în cazul în care infracțiunea provoacă daune în proporții considerabile, așa precum este prevăzut la alin. (1) art. 328 Cod penal. Totodată, Curtea Constituțională a remarcat că nu există niciun text normativ care ar defini noțiunea de „urmări grave”, utilizată în articolul 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal. De asemenea, legea nu stabilește niciun criteriu material care să cuantifice gravitatea urmării prejudiciabile. Astfel, există riscul ca gravitatea să fie apreciată în baza unor criterii arbitrare și discreționare de către cei dotați cu competența aplicării legii penale. Articolul 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal instituie în mod evident pedepse mai mari decât alin. (1) al aceluiași articol, dacă prin excesul de putere sau prin depășirea atribuțiilor de serviciu s-au produs „urmări grave”. În acest context, Curtea Constituțională a menționat că norma contestată îi acordă instanței de judecată o marjă largă de discreție, fapt care a generat o practică judiciară neunitară, justițiabilul aflându-se într-o stare de insecuritate juridică. Rezumând cele enunțate supra, Curtea a conchis că prevederile articolului 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal sunt formulate de o manieră imprecisă și neclară și le conferă autorităților care le aplică o marjă excesivă de discreție. Prin urmare, ele nu îndeplinesc standardul calității legii penale, fiind contrare articolelor 1 alin. (3) și 22, coroborate cu articolul 23 alin. (2) din Constituție.

Având în vedere aspectele evidențiate mai sus, în contextul declarării neconstituționalității prevederilor art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, Colegiul penal consideră necesar de a interveni în hotărârea primei instanțe, prin excluderea semnului „urmări grave” din faptele imputate inculpatei, în rezultat acțiunile inculpatei Boicenco Nina fiind circumscrise prevederilor art. 328 alin. (1) Cod Penal, depășirea atribuțiilor de serviciu, manifestate prin săvârșirea de către o persoană publică din cadrul oficiului cadastral teritorial Chișinău a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, soldate cu daune în proporții considerabile.

Totodată analizând sentința primei instanțe, instanța de apel constată că vinovăția inculpatei corect a fost constatată în urma analizei și aprecierii următoarelor probe: declarațiile părții vătămate Popa Tudor, declarațiile martorilor Stratu Ion, Cojocaru Vasile, Nica Angela, Celac Maria, Stoian Victor, precum și prin probele scrise anexate la materialele dosarului: procesul-verbal de ridicare din 04 mai 2015 de la Oficiul Cadastral teritorial Chișinău (*f.d. 148, vol. I*); procesul-verbal de ridicare din 11 mai 2015 de la Oficiul Cadastral teritorial Chișinău (*f.d. 151, vol. I*); dosarul cadastral al bunului imobil cu numărul cadastral***** pe 66

file; copia autenticată a registrului bunului imobil cu nr. cadastral***** pe 10 file, dosarul de inventariere tehnică nr.***** cu numărul de păstrare 20230, pe 131 file; procesul-verbal de examinare din 19 iunie 2016 ridicat de la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău (*f.d. 136/137, vol. II*).

Conform art. 8 alin. (3) Cod de Procedură Penală, toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

Această reglementare se include în spiritul prezumției nevinovăției datorită faptului că pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe și veridice despre vinovăția ei, neadmițându-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Legiuitorul stabilind chiar interpretarea dubiilor în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului. Chiar în cazul aprecierii probelor orice informație, în baza căreia se pot face două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceeași circumstanță arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentințe de vinovăție.

Astfel, dacă din probele prezentate rezultă, cu același grad de probabilitate, mai multe versiuni, atunci urmează a fi reținută versiunea cea mai favorabilă inculpatului.

La caz, probatoriul prezentat nu permite a concluziona că prin acțiunile sale intenționate, **Boicenco Nina a cauzat urmări grave** în cuantum de 163169 lei, exprimate prin pierderea dreptului de proprietate asupra bunului imobil menționat pe care l-a construit, prin faptul atribuirii cet. Belii Andrei a 2/3 cotă-parte.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de Procedură Penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art. 51, 53, 320 Cod de Procedură Penală).

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, *în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Conform normelor Codului de procedură penală și jurisprudenței CEDO care prevede că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecării, în favoarea acestuia operează principiul de drept „in dubio pro reo” se regăsește în art. 6 par. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și reflectă prezumția de nevinovăție, care, în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat.

Astfel, deși prima instanță corect a constatat vinovăția inculpatei, menționând că săvârșirea infracțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu de către Boicenco Nina rezultă din coroborarea declarațiilor părții vătămate, a martorilor și

înscrisurilor administrate, totodată combătând și argumentele apărării cu privire la nevinovăție, Colegiul penal consideră că prima instanță greșit a ajuns la concluzia liberării de răspundere penală a inculpatei Boicenco Nina, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală și încetarea procesului penal.

Totodată, Colegiul Penal remarcă faptul, că în conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de Procedură Penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit alin. (4) pct. 3) din aceeași normă, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

Din conținutul alin. (6) din același articol rezultă, că la adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, sentinței de condamnare fără stabilirea pedepsei, instanța argumentează în baza căror temeuri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată.

Generalizând aspectele punctate mai sus, Colegiul Penal conchide că prima instanță în mod întemeiat a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatei Boicenco Nina a fost dovedită prin cumulul de probe analizate în cuprinsul sentinței primei instanțe, sub acest aspect careva erori de fapt sau de drept nefiind semnalizate, însă din considerentul declarării neconstituționalității art. 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal prin hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 01 octombrie 2018, inculpata Boicenco Nina urmează a fi recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal.

De asemenea, Colegiul Penal remarcă faptul că, expirarea termenului de prescripție constituie un temei de liberare de răspundere penală, dar este un temei de nereabilitare.

Astfel, potrivit prevederilor art. 285 alin. (7) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală nu pot avea loc contrar voinței acesteia ori a reprezentantului legal, inclusiv în cazul cererii de reabilitare a persoanei decedate. În acest caz, urmărirea penală continuă.

În speță, inculpata Boicenco Nina nu și-a expus în mod expres opțiunea privind încetarea urmăririi penale sau liberarea de răspundere penală în temeiul expirării termenului de prescripție, apărarea insistând asupra nevinovăției inculpatei.

În conformitate cu art. 60 alin. (1), lit. b) Cod Penal, (1) Persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Potrivit art. 332 alin. (1) Cod de Procedură Penală, (1) În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct. 5)–9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

În conformitate cu art. 389 alin. (4), pct. 3) Cod de Procedură Penală, (4) Sentința de condamnare se adoptă: 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

Instanța de apel reține că, fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod Penal a fost săvârșită în aprilie 1999, iar urmărirea penală în prezenta cauză penală a fost pornită în ianuarie 2015, astfel că din momentul săvârșirii infracțiunii – 30 aprilie 1999, care în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, și până la pornirea urmăririi penale, au curs mai mult de 5 ani.

7. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 2) Cod de Procedură Penală, Colegiul Penal va admite apelul declarat de avocatul Ion Arhiliuc în interesele inculpatei Boicenco Nina împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 iulie 2018, casând sentința total, inclusiv și din oficiu în baza art. 409 alin. (2) CPP al RM, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

8. În conformitate cu art. art. 409 alin. (2), 415 alin. (1), pct. 2), 417-418 Cod de Procedură Penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

DECIDE:

Apelul declarat de avocatul Ion Arhiliuc în interesele inculpatei Boicenco Nina împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 iulie 2018, se admite, casând sentința total, inclusiv și din oficiu în baza art. 409 alin. (2) CPP al RM, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Boicenco Nina *****se recunoaște vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal al RM și se liberează de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală în conformitate cu art. 60 alin. (1), lit. b) Cod Penal al RM.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

*Președintele ședinței, judecător:
Mânăscuță*

Igor

*Judecător:
Robu*

Oxana

*Judecător:
Teleucă*

Stelian